

но едва ли сж събрани пари отъ $\frac{1}{3}$ отъ спомощницитѣ. Абонати е имало най-много отъ Свищовъ (28), Браила (43), Коприв-
щица (19), Търново (13), Филиба (16), Карлово (7), Панагю-
рище (5), Велесъ (9), Сливенъ (6), Видинъ (3).

То се знае, че при такова положение на работата не е
могло да се продължава „Мірозрѣніе“, па и самъ г. Добров-
ски намислилъ да замине за Руссия за да се срѣщне тамъ съ
българскитѣ дѣатели, което и направилъ, като напустилъ
списанието.

Патриархътъ на българската революционна публицистика
въ пълната смисълъ на думата е билъ **Г. С. Раковски**. По-
расълъ въ едно чисто българско село, каквото е Котелъ, до-
билъ една патриотическа отпослѣ отхрана, училъ се въ Па-
рижъ, запознатъ съ голѣмцитѣ и великитѣ дѣйци на френ-
ската култура, проникнхтъ отъ идеята за историческото славно
минхло на България, наблюдавалъ послѣднитѣ русски войни
на Балк. полуостровъ и послѣдствията имъ, завистливъ къмъ гър-
цитѣ и сѣрбитѣ за тѣхното бързо освобождение, натура го-
реща и фанатическа, Раковски хваща перото, като оставя
хайдушката чета, и обратно — съ една цѣль: да прокара патри-
отически идеи срѣдъ своитѣ съотечественици, да ги възбуди
противъ фанариотитѣ и агарянитѣ и да ги приготви за една
всенародна борба.

Широка и всестранна е дѣятелността на Раковски; но
ний сме принудени да говоримъ само за публицистическата
му работа.

На 1857 год. 26 юния въ Новий Садъ, гдѣто живѣхтъ
сѣрби и има сѣрбски нѣколко печатници, появява се новъ зад-
граниченъ вѣстникъ **Българска дневница** съ отговоренъ
редакторъ Дим. Медаковичъ.

Българска дневница излиза всѣка недѣля на малтъкъ
форматъ, folio, 4 страници, 3 стълба на страницата и се пе-
чата у книгопечатнята на сжщия Медаковичъ у Новий Садъ.
Всеизвѣстно е обаче, ако и нийдѣ не е писано, че редакторъ
на „Българ. дневница“ е билъ С. Г. Раковски. Абонамен-
тътъ годишенъ е билъ 2 царски желтици, а за 6 мѣсеца —
една. „Българ. дневница“ е излѣзвала отъ 26-ий юний до
къдѣ края на 1857 год. и сж излѣзли отъ нея всичко
19 броя.

Поше въ първия брой редакцията заявява, че има за
цѣль, като не напада Султана, като господаръ, защото ще
се издава въ една страна, която живѣе въ приятелство съ
Турско, да открива пороци и прѣстѣпления духовни или